

2006-11-15

Skatteförfarandeutredningen
c/o Åsa Ståhl
Regeringskansliets utredningsavdelning
Fi 2005:10
Box 347
401 25 Göteborg

Förslag på regelförenklingar

Nedan lämnas ett antal förslag som direkt avser förfaranderegler men också förslag som innebär materiella förändringar av mera teknisk art som leder till ett förenklat förfarande.

1) Mindre företag bör få möjlighet till kvartalsredovisning av moms istället för att redovisa varje månad, vilket nu gäller alla företag med en årsomsättning över 1 miljon kr.

Momsen är den skatt som kostar företagen mest att hantera. Skatteverket har i en undersökning i början av 2006 kommit fram till att företagen lägger ner 6,2 miljarder kr om året bara på att hantera momsen. Till detta kommer investeringskostnader i redovisningssystemen m.m. Dessa kostnader slår naturligt nog hårdast mot de mindre företagen. Dessa drabbas även hårdast när de tvingas betala in momsen innan de själva fått betalt.

Redovisningsperioderna ändrades senast den 1 januari 1996 då de förkortades från två månader till en. Genomsnittlig inbetalningstid sänktes därigenom från 65 till 35 dagar.

Skatteverket har i en undersökning år 2006 visat att kostnaden per anställd för att hantera momsen har fördubblats sedan 1993 för mindre företag. Den kostnaden skulle sjunka betydligt om kvartalsredovisning infördes. Lämpligen bör gränsen sättas vid samma omsättning som den som idag avgör vilka företag som skall redovisa momsen med en inbetalningstid på 42 dagar.

Genom att ge de mindre företagen möjlighet till kvartalsredovisning skulle dessa företag vinna fördelar både vad gäller administrativa kostnader och likviditet. Det

är även viktigt av konkurrensskäl eftersom de flesta EU-länder lämnar möjlighet till kvartalsredovisning för mindre företag.

En övergång till kvartalsredovisning överensstämmer även med kravet på att lämna separata kvartalsredovisningar i samband med försäljning till andra EU-länder. Av övriga länder inom EU har 17 kvartalsredovisning för i vart fall mindre företag. Förändringen ryms inom ramen för sjätte momsdirektivet.

2) Gränsen på 1 miljon kr för redovisning av moms i självdeklaration bör ändras. Då vi nu går från en bokslutsgräns på ca 800 000 kr till 3 miljoner kr (förenklat system) är det rimligt att låta alla som tillämpar dessa förenklade regler även kunna redovisa momsen i IL.

3) Vad gäller uttag av tjänst i momssammanhang på fastighetsområdet - 2:8 ML - finns en lönegräns på 150 000 kr. Beloppet som skall motsvara en normallön ligger på samma nivå nu som för ca 20 år sedan och bör därmed justeras upp.

4) För enskilda näringsidkare finns en skyldighet att lämna kontrolluppgift för intäktsränta respektive utgiftsränta som hänförs till inkomstslaget näringsverksamhet (8 kap. 1 - 5 §§ LSK respektive 8 kap.7 - 12 §§ LSK). Den som betalar ut sådan ränta är dessutom skyldig att dra preliminärskatt enligt 5 kap. 8 § SBL.

Bakgrunden till sådana fordrings- respektive skuldförhållanden torde ofta vara generationsskiften av företag. Parterna är således normalt släkt med varandra. Det kan förmodas att många av de småföretagare som omfattas av reglerna inte fullgör sina skyldigheter. Sett ur kontrollsynpunkt torde kontrollaspekten vara mycket låg, man lämnar ju en uppgift på en person i samma intressesfär. För de som känner till sin skyldighet medför reglerna en administrativ börda och komplicerar i vissa fall lämnandet av skattedeklarationen. Det totala beloppet preliminärt innehållen skatt torde vara mycket lågt och dessutom, mot bakgrund av den slopade arvs- och gåvoskatten, vara i avtagande.

5) I räntefördelningen finns en underlagsgräns på 50 000 kr - 33:4 IL - med syfte att inte belasta systemet med småbelopp. Denna gräns har tolkats av Skatteverket så att ingen räntefördelning får göras om beloppsgränsen underskrids. Det bör förtydligas att förbudet inte innefattar utnyttjande av sparad räntefördelning från tidigare år. I sådana fall finns ju inte det grundläggande förenklingssyfte som ligger bakom regeln om en gräns på 50 000 kr. Det sparade beloppet innebär ju dessutom att en inkomst som utgör kapitalinkomst identifierats, rent principiellt borde det kunna utnyttjas även för nu aktuella år.

6) Reglerna om pensionssparavdrag för enskilda näringsidkare innebär att avdrag upp till ett halvt prisbasbelopp kan göras antingen i inkomstslaget näringsverksamhet eller som allmänt avdrag. Tidigare kunde egenföretagaren välja var avdraget i denna del skulle göras. Enligt vår uppfattning är detta en korrekt princip. Vi har nu uppmärksammat att egenföretagare som velat göra allmänt avdrag nekats detta för att det saknas inkomst av tjänst. Motiveringen för nekandet är utformningen av reglerna i IL, en oavsedd förändring synes således ha skett i samband med införandet av IL. Vi anser inte det vara motiverat att skilja på fall utan inkomst av tjänst respektive med 1 kr i tjänsteinkomst. I sistnämnda fall kan ett allmänt avdrag, som kan uppgå till bortåt 20 000 kr, erhållas medan den som står

utan tjänsteinkomst måste göra avdraget i inkomstslaget näringsverksamhet. Mot denna bakgrund bör den tidigare lagregleringen återställas.

7) Reformera schablonavdraget för egenavgifter så att slutligt avdrag kan medges under samma år. Inkomst av näringsverksamhet/tjänst redovisas på vanligt sätt i inkomstdeklarationen utan avsättning för egenavgifter/särskild löneskatt. Vid skattedebiteringen ska den skattskyldige tillgodoföras avdrag med faktiskt debiterat belopp för egenavgifter/särskild löneskatt.

8) Vid tillämpning av de s.k. 3:12-reglerna för fåmansföretag har införts ett schablonbelopp på 1,5 inkomstbasbelopp, som regeringen nu föreslår skall höjas till 2 inkomstbasbelopp. Denna schablonberäknade inkomst beskattas som kapitalinkomst i den mån den tas ut som aktieutdelning respektive kapitalvinst.

För de enskilda näringsidkarna finns ett motsvarande klyvningssystem, räntefördelningen. Med samma syfte som schablonen för fåmansföretagare bör införas en schablon i räntefördelningssystemet. Beroende på hur schablonen dimensioneras kan ett stort antal egenföretagare slippa göra den årliga beräkning som annars krävs.

9) Dagens kapitalvinstbeskattning av aktier m.m. är mycket krånglig. Detta framgår med all önskvärd tydlighet av Aktiekontrolluppgiftsutredningens betänkande Värdepapper och kontrolluppgifter (SOU 2006:35).

Av den problembeskrivning som utredningen gör i betänkandet framstår det som mycket tydligt att det istället för ett genomförande av utredningens förslag snarast behöver ske förenklingar inom detta beskattningsområdet. Det framstår närmast som om utredningen själv beklagar att man inte haft detta uppdrag när man på s. 78 i betänkandet framhåller att ett sätt att komma till rätta med det stora antalet felredovisningar av värdepappersavyttringar är att förenkla beskattningsreglerna så att redovisningen lättare kan hanteras av de skattskyldiga själva.

En höjning av omkostnadsbeloppet enligt schablonmetoden i 48 kap. 15 § IL är en enkel åtgärd som kraftigt skulle förenkla skattesystemet på denna punkt.

10) Reglerna om återföring av vissa avdrag i samband med avyttring av näringsfastigheter utgör ett synnerligen komplicerande inslag i skattesystemet. Det är svårt för att inte säga omöjligt att få de skattskyldiga att begripa reglerna i denna del. Återföringsreglerna leder också till beskattning av kapitaluttag (skogsavdrag och substansminskningsavdrag) och i övrigt för hög beskattning då verkliga värdeminskningsavdrag återtass. Mot denna bakgrund bör reglerna ändras så att omkostnadsbeloppet justeras. Ofta finns det inte uppgifter om gjorda värdeminskningsavdrag om man t.ex. har ärvt en fastighet som funnits i familjen i många år. Det finns inte heller något sätt att ta fram uppgifterna, inte heller Skatteverket kan få fram dem.

11) Gällande regler för beskattning av kapitalvinst vid avyttring av näringsfastighet som ägs av fysisk person kan innebära svårigheter för de skattskyldiga att redovisa en korrekt kapitalvinstberäkning. Säljaren kan tvingas lämna redogörelse för investeringar, värdeminskningsavdrag m.m. för en tidsperiod om drygt 50 år. Reglerna har ändrats vid ett flertal tillfällen vilket dessutom gett helt olika signaler

när det exempelvis gäller krav på deklarationsunderlag. Motsvarande svårigheter uppkommer också för Skatteverket eftersom relevanta registeruppgifter för att kunna kontrollera lämnade deklARATIONER saknas.

Vissa av dessa svårigheter skulle kunna lösas om man väljer en annan stickdag än den 1 januari 1952 som alternativ till det verkliga anskaffningsvärdet - gäller även privatbostadsfastigheter. För att inte omedelbart hamna i samma svårigheter som med dagens regler bör stickåret inte bestämmas tidigare än 1988.

Krister Andersson
Skatteansvarig, Svenskt Näringsliv

Urban Rydin
Skatteansvarig, Lantbrukarnas Riksförbund

Ulla Werkell
Skattejurist, Fastighetsägarna Sverige

Ernst Forsberg
Ordförande, Skattesektionen i
FAR SRS

John E. Eriksson
Ordförande, Sveriges Redovisningskonsulters Förbund, SRF